

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Το ανά χείρας βιβλίο δεν είναι παρά μια επί τω οικονομικότερω επεξεργασμένη μορφή της διδακτορικής μου διατριβής που εκπονήθηκε στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με θέμα το τραύμα του, κάπως μακρινού σήμερα, 1974 και τους τρόπους με τους οποίους το καθρεφτίζει η λογοτεχνία. Οτιδήποτε προλογικό θα ήταν μια προδρομική επανάληψη όσων στη συνέχεια παρουσιάζονται εκτενώς, με μια εξαίρεση: τις ευχαριστίες προς εκείνους που συνέβαλαν ποικιλοτρόπως στο να ολοκληρωθεί αυτή η δουλειά. Ειλικρινείς ευχαριστίες, λοιπόν, καταρχάς στις καθηγήτριες Δήμητρα Κογκίδου, Βενετία Αποστολίδου και Σούλα Μητακίδου, που με στιβαρό αλλά πάντα ευγενή τρόπο επόπτευσαν το αρχικό κείμενο ως διατριβή. Στον Τάσο Καπλάνη για τις καίριες υποδείξεις του στη βιβλιογραφία, μέρος της οποίας μάλιστα μου προμήθευσε γενναιόδωρα. Στη Μαίρη Μικέ και στον Βασίλη Αλεξίου για τις επισημάνσεις τους. Στην Αφροδίτη Αθανασοπούλου για τις συζητήσεις μας που πάντα ανοίγουν νέους γόνιμους δρόμους. Με άπειρο σεβασμό, στον Πάνο Ιωαννίδη που με δέχτηκε στο σπίτι του αφιερώνοντας μέρος από τον πολύτιμο χρόνο του στις απορίες μου και στον καλό φίλο Γιώργο Μύαρη που με φροντίδα διευθέτησε τη συνάντηση. Στον Γιώργο Χαριτωνίδη που επίσης αφιέρωσε χρόνο για να μου διευκρινίσει ζητήματα σχετικά με το '74 και το έργο του. Στον Πέτρο Παπασαραντόπουλο: για μια ακόμα φορά πρόσφερε με το Επίκεντρο έναν ασφαλή δρόμο προς τη δημοσιοποίηση μιας καινούριας έρευνας. Τέλος, στην οικογένειά μου. Όχι επειδή υπήρξε υπομονετική ή ανεκτική, αλλά επειδή, πολύ πέρα από αυτά, εγκολπώθηκε και αυτή τη δουλειά ως φυσικό μέρος της καθημερινότητάς της, μετατρέποντάς την σε αντικείμενο ανησυχίας, φροντίδας -ακόμα και χιούμορ στις δύσκολες στιγμές της.

Βασιλική Σελιώτη